

TELEGRAPFULU ROMANU.

Telegraful este Dumineca si Joi, la fiecare
două săptămâni cu adăsușul Poisoirei — Preun-
meratîunea se face în Sibiu la expeditură foie, pre-
afara la c. r. poste cu bani gâtă prin scrisori fran-
cate, adresate către expediția. Pretul preunmera-
tîunei pentru Sibiu este pre anu 7 fl. v. a.
iar pre o jumetate de anu 3 fl. 50. Pen-

Nr. 14.

ANULU XXV.

Sibiu 17 Februarie (1 Martiu) 1877.

Pareri asupra brosuri "O Cugetare politica 1877".

"U. p. A." care este identic cu "Romanul" din Bucuresci se ocupa în doi numeri cu brosura despre care luaramu notitia și noi în nrul trecutu după alte diurnale, care o au publicat sub nume de **memoriu**, pretinsu a fi esitu din condeiului lui Ioanu Ghică, vice presedinte alu senatului Romaniei. In partea prima "Romanul" respinge neutralitatea în formă propusa în brosura: de a se retrage armata română din ochii beligerantilor, că unu ce impossibil. In partea a doua "si desvălu parerile disulu diurnalul precum urmăza:

Luamu ierasi in mâna brosura anonima intitulata "O cugetare politica, 1877" si o luamu de asta-data cu scop d'a cercetă, déca nu cum-va, in privinti a starii generale a Orientului, autorulu iei nu se amagesce totu atâtă cătu asupr'a liniei de purtare, in care elu voiesce sa impingă in viitoru pe natiunea română.

Este de mirare a vedé cum unu pretiutoru asiā finu alu faptelor politice si alu intrigelor diplomatice din secolii si din decenile trecute, a putut ajunge cu gândul la o solutiune asiā de putien practica că cea-a pe care ne-o recomanda.

Acesta constatare o vomu putea face analisându apretiuirile séle asupr'a spiritului care domnese printre locuitorii de peste Dunare, si vomu vedea atunci cum, dintr'o abatere de la realitatea faptelor in acesta pri-vintia, decurge o intréga sistema de politica inapoiata si eronata a peninsulei balcanice, care vine de se infunda intr'o povetia, pe care noi amu doveditudo cā nerealisable, adeca aceasta d'a fugi, cu ostirea nostra la munti, in casulu cându Rusii si Turci aru petrunde la noi in tiéra, spre a se bate uni cu altii.

Scopulu acestei fricose manevre aru fi, după parerea autorului, de a sili pe puterile Europei a ne acordă neutralitatea nostra.

Causele iei aru fi intențiile ambițiose si cuceritorie pe cari le hrancesc de secoli marea natiune slavona dela nordu, si cari facu că existintă imperiului otomanu se fia o necesitate, pe cătu timpu poporatiunile crestine ale acestui imperiu slabanoigutu nu voru fi in stare a se apartiene loru insi-le.

Acestu dreptu, de a se apartiene loru insile, autorulu concede ca puterile Europene l'a recunoscutu pâna acum numai grecilor si românilor, si acăstă au facut-o pentru ca această "au desceptat in cabinetele occidentale simpatii mai vii, pentru ca ei, pe de o-partea au datu dovedi (intre anii 1821 si 1856) de o aptitudine mai mare pentru civilisatiune si pe de altă, fiindu-ca suntu de familiă slava. Europa a fostu bucurosă sa-i véda luându o desvoltare mai rapede că se devina representantii ideilor occidentale in oriente, se devina bas'a pe cari se se pote intemeia edificiul politicu celu nou in oriente, se fia chiagulu unei confederatiuni: politica justa si salutară, atâtă pentru tóte poporele orientului cătu si pentru echilibrul europeu."

Observâmu mai intâi, intr'unu modu incidentalu, ca autorulu pune pe natiunea română, pâna la anul 1821 pe

aceasi linie cu Bulgarii, cu Bosniacii, cu Herzegovinenii, dicendu si despre dens'a ca Europa i-a recunoscutu dreptulu de-a si apartiene, că si cându nainte de anul 1821 Români aru fi fostu simple raiale turcesci si tiér'a loru pasialicuri, că si cându ei nu si-aru fi apartienutu totu-dé-un'a si tiér'a loru nu si-aru fi avutu chiaru in timpii cei mai nenorociti domnii si administratiunea ei separata. La ce óre trebuie se atribuim a cesta uitare a positionii pe care totu-dé-un'a a ocupat'o România? Se lasamă in se aceste amenunte, ce ne descopere o premisa cu deseversire eronata — si se scie la ce conclusiuni ducu premisele eronate — spre a ne ocupá numai de politica generale a peninsulei, astu-feliu cum o tratéza autorulu.

Este evidinte, după liniele reproducute mai susu, ca autorulu vede unic'a scăpare a orientului europen intr'o confederatiune, care singura pote redă unu echilibru statornicu Europei.

Si noi amu fostu si suntemu pentru confederatiunea orientale. Intrebarea ce provoca in se autorulu brosuri este d'a se sci cari a-nume popore voru formá acea confederatiune, alu carui chiagu au se fia grecii si Români, alesi de puterile europene spre a pune bas'a edificiului celu nou in oriente.

Cu cete-va renduri mai susu, autorulu pare a spune ca cabinetele occidentale n'au destula simpatia pentru gîntele de familia slava, spre a le chiamă si pe ele in acestu concertu; deci urmându totu mereu ale tiené departate de simpatia loru, acele cabinete lasa campu liberu Russiei de a conduce, prin ideia slavismului, pe acele popore, in sinulu carora totu autorulu nostru recunoscă ca "a petrusu acum adâncu spiritul de nationalitate si de patriotismu, ce inlocuiesc la ele, in momentulu de facia, vechiulu legamentu religiosu alu chrestinatatiei, alu ortodoxiei, singurul drapelul in jurulu carui a se strin-giu o-dinióra poporele chrestine din oriente."

Asiā dara, ideia de naționalitate, de patria a resarit u si s'a incubatu astadi, in modu puternicu, printre poporele slavone de peste Dunare. Autorulu recunoscă acestu faptu, chiaru dela inceputulu scrierii sele. Si apoi elu ne areta ca de aceste idei, Russi'a, singura, urmandu-si grōniculu ei planu de cotropire a orientului, profită, stimulandu patriotismul Ingo-slavilor, pe cându puterile occidentale se sfiescu de acestu nou spiritu patrioticu alu poporatiunilor slavone din Turcia si astăpta cu rabdare că elu sa dispara de sine-si si că acele popore sa ajunga in stare a se apartiene loru insi-le, pentru că in urma sa participe si ele la confederatiunea orientala.

Dar' óre, nu ne isbimu aci de unu cercu vitiosu, pe care insusi autorulu l'a incinsu in giurulu politicei sele orientale?

Eata cum se exprima asupr'a rolului in care voiesce a perpetua esistintă imperiului otomanu, fatia cu tendintile slavilor de sub jugulu turcescu:

"Pe cătu tempu va esistă ideia ca disolutiunea imperiului otomanu aru avé dreptu resultatul a mari si mai multu puterea Russiei si ca poporatiunile slave dintr'acestu imperiu nu suntu inca in stare a se apartiene

loru insi-le, ómenii de statu ai Europei voru fi unanimi a caută sa gasescă mijloce de a prelungi dilele imperiului otomanu, si de va fi necésaru, puterile occidentale nu se voru dă inapoi nici chiaru dinaintea unei acțiuni că cea dela 1854 (?); rivalitătile si gelosiele voru tacea totu-dé-un'a dinaintea temerilor ce inspiră ambiciunea de predominie a unei puteri cu exclusiunea celoru-lalte.

"Acesta stare va durá pâna ce poporatiunile slave ale Turciei, mai bine inspirate si mai luminate asupr'a adeveratelor loru interese, voru puté presentá o solutiune care sa pote fi realizata fara pericolu pentru ecu-librul politicu."

Cetindu aceste renduri si confor-mandu-le cu cele dise mai susu in privinti a desceptării consciintiei naționale la Bosniaci, Muntenegrini, Croati, Serbi, si Bulgari, ne intrebâmu cum óre se va puté descurcă vreodata politica Orientului? Cari potu fi óre după parerea autorului, midilócele de a inspiră mai bine si de a lumină asupr'a adeveratelor loru interese pe poporatiunile slave ale Turciei?

Dupa chipulu nostru de a vedé lucrurile, unu popor, care, după unu jugu secularu, a recăstigat consciintia sea naționale acel'a este de sinesi bine inspirat; elu se lumină insusi asupr'a adeveratelor loru séle interese; elu este in stare a se apartine sie insusi.

Totu camu astfelui au cugetat si cabinetele europene candu au acordat simpatia si ajutoriulu loru grecilor spre a-si recapătă independenția.

De ce óre aru mesură ele dreptatea cu altu cantariu poporatiunilor slavone de peste Dunare?

Si comitiendu ele o asemenea nedreptate, nu este óre evidentu ca n'aru face altu ce-va decătu a lucră in folosulu ambiciunilor panslaviste ale imperiului rusescu, cu mai multa energia decătu insasi diplomati'a cabinetului din Petersburg si decătu propagand'a comitetelor panslaviste din Kiew si Moscova?

Despretiindu si reprimandu dreptele aspiratiuni de independentia ale poporelor ingo-slave, nu le-aru repedi ele de a dreptulu in bratiele Russiei, cari li se deschidu pururea cu blonde promisiuni?

Diplomati'a puterilor occidentale a pretiuitu de multu acesta córdă simtitore a politicei orientale. In resbelul dela 1853, ea a lucratu si a isbutit u instraină pre serbi si pre muntenegreni dela aliantă Russiei.

De atunci incocé, ea n'a perdu din vedere misarea neincetatu pro-pasitóre a supusilor slavoni ai sultanului; si dovedi despre acéstă suntu chiaru faptele, pre cari autorulu brosuri le trece cu vedere, adeca adenculu interesu ce opiniunea publica in tierile apusene, in Francia si in Englteră, ier' in urma chiaru si ómenii de statu au aretat in anul trecutu slavonilor cu dreptu resculati in contr'a barbarei si nescotitei asupriri a guvernului turcescu.

Pre ce dara se mai baséaza spe-rant'a autorului cumca puterile occiden-tale "nu se voru dă adi inapoi nici chiaru dinaintea unei actiuni că cea dela 1854?"

Ierte-ne autorulu a i spune ca si aci, că intru ceea ce privesc midilócele de actiune actuale si indatoririle

trăjoelele părți ale Transilvaniei si pentru pro-vine din Monarchia pre unu anu 8 fl. dñe pro-jumetate de anu 4 fl. v. a. Pentru princ. si ter-streine pre unu 12 1/2, anu 6 fl.

Inseratele se plasesc pentru întâi'a ora cu 7 fl. cr. sirulu, pentru a doua ora cu 5 1/2, cr. si pentru a trei'a repetire cu 3 1/2, cr. v. a.

politice impuse adi poporului român elu se afla remas in urm'a curintelui generalu.

Pe candu betrânnii diplomiati ai Engliterei, aparatori traditionali ai autoritatătiei otomane in peninsula balcanica, au ajunsu a declară ca guvernul Sultanului nu mai pote dă chiazașie solide pentru drépt'a adminis-trare a poporatiunilor crestine, singuru autorulu "Cugetarei politice" a remasu visandu regenerarea Orientului prin Turci.

Mergemu pote cam de parte. Brosura pare a dice numai ca Turcia este inca necesaria spre a face educa-tiunea politica a poporatiunilor slavone de sub jugulu ei.

Ciudata sistemă de pedagogia politica este aceea pe care ne au descris-o, in vîr'a trecuta, diarele engleze, franceze si germane.

Acea sistemă a inspiat in spaimantatu chiaru si diplomati englezi. Fi-vomu, noi români, mai tarzi la fire, si lucră-vomu că se intemeiamu prin purtarea noastră actele nescotite ale Turciei?

Déca acéstă este cea-a ce ni se cere de catra autorulu "Cugetării politice", apoi noi vomu respunde ca nici interesulu nostru propriu, nici alu Europei occidentale nu este că noi se urmâmu intr'astu-feliu.

Stabilirea nouului echilibru in oriente devine din di in di mai contradicțiora cu perpetuarea puterii otomane.

Nu luamu parte activa cu popo-re resculate, daru nu suntemu nici aceia cari vomu aduce noué pedeci acelui dorit u echilibru.

Se nu ni se cera daru că, cu sacri-ficiul demnitătiei si putintelor, pote chiaru si alu vietiei noastre na-tionale, se facem, mâne poimâne, treburile guvernului otomanu si ale alia-tului seu, adeca ale natiuniei maghiare, cari amendoué aspira a si dă mâna pe d'asupr'a apeloru Dunarei

Revista politica.

In cas'a magnatilor din Viena a fostu acum de curendu o scena surprindetore. Conducatorulu oposiției, contele Leo Thun, păsindu contra unui proiectu de lege in afaceri de priorităti dela cai ferate, a atacat in modulu celu mai vehementu pre ministeriu Auersperg. Conte si termina cuventul seu in modulu urmatoriu:

"La cele dise amu sa mai adaugu numai atâtă: Cum venim noi la legile aceste? si nu potu că sa nu dau expresiune ideei esprimate de mine inca in anul trecutu; aceste urmăze de acolo, ca regimul de astadi prin fals'a sea politica interna s'a incurcatu dela inceputu cu puteri murdere bă-nesci, din care incurcatura nu mai pote esi si in urm'a cărei regimulu comite aceea de ce eu lu acus aici pe fatia: „Supune dreptatea in Austria nedreptătiei, scutesce siarlatanis-mulu in contr'a soliditatiei in privintia politica, economica, si morala.”

Impresiunea "acusei pe fatia", cum a disu contele Leo Thun, a fostu imensa pre banc'a ministeriala. Doi ministri s'au radicatu sa replice. Mai intâi ministrul de justitia Glaser si apoi Unger. Amendoi respingu cu indignatiune acusa contelui.

"Der Osten", din care imprumutâmu descrierea acestei scene, adauge ca asiā ce-va nu s'a mai pomenit u cas'a magnatilor si ca astfelui de

discussiuni intre bancă ministerială și corporile parlamentare suntu o dovédă, ca într'unu séu intr'altu modu, dura o schimbare este aprópe.

In fine dlu Tisza iéra este ministrul presedinte definitiv. Dupa multe unele altele, stipulatiunile intre Cis- si Transilvaniau au perspectiv'a de a trece in senatul imperial; de diet'a din Budapest'a ingrigesc dlu Tisza si asiá diferint'a de care se facu atât'a vorba va fi delaturata. Firesce tóte căte s'au facut spre delaturarea diferintie suntu basate pre ficiuni, dice o fóia de aici, si asiá edificiul de ficiuni va resiste fia-cârui viforul pâna cându viforul — nu va vení.

In armat'a comuna austro-ung. a inceputu a se manifesta unu spiritu care e in deplina contradicere cu entuziasmulu conlocutorilor magiari pentru turci. Expressiune acestei manifestări da „Die Vedette“, fóia militara din Vien'a, care pledéza pentru cooperatiune cu Russi'a in resbelul oriental.

Dilele din urma ne arata publicistic'a oficioasa din Budapest'a metamorfosata. Amenintările cari se in-dreptau asupr'a Russiei cu imbelsiugare, nu numai ca au incetatu, ci „P. Ll.“ intr'unu articulu de mai multe colóne, alfa acum ca Russi'a nu e asiá pericolosa pentru Europa. Panslavismulu de care s'a scrisu multu este numai o chimera nascocita de creeri smintiti, carei individualismulu slavilor de sudu nu se va subordiná nisi odata. Si acest'a e unu semnu al tempului.

„P. Ll.“ dice ca scirile care i vinu din Russi'a inlatura ori-ce indoiala despre trecerea trupelor russesci preste Prutu in decursul septamânei viitóre. Unii voru chiaru sa scie ca in joi'a cea mai de aprópe trecerea se va face. Pedec'a a fostu diferint'a largimei intre sinele drumului de teru romanescu si rusescu. Acum dupa ce s'au procurat locomotive de constructiunea lui Hall, a căroru róte se potu apropiá si indepartá unele de altele prin unu aparatu anumit este inlesnita si trecerea de pre liniele russesci pre cele romanesce si prin acésta s'a facutu possibila si transportarea trupelor. La fabrici din strainatate s'au facutu procuratiuni de unu numeru mare de masini de aceste.

Pre cându Russi'a s'a apucat cu amendoué mânila si se pregatesc de

actiune resbelica, sciri din Constantinopole de datu mai nou spunu de nebunatece orgii, cari se serbează in Seraiu. Eata mijlocul celu mai bunu de a imprasciá sgomotele despre bolnavirea sultanului, pentruca cine va fi in stare sa deosebescă adeverat'a nebunia din procedur'a acést'a? O deceptiune teribila astépta pre puternicii dela cornulu de aur; déca semnele nu insiela, puterea militara a portiei nu e nici decum mai buna, că situatiunea ei politica.

In cuventulu de tronu nemtiesc cercurile din Vien'a, ni se scrie, nu vedu nimic'a ce aru puté linisci. Ignorarea aliantiei celor trei imperati dovedesce ca in Berlinu ide'a unui resbelu russo-turcescu este o idea ce s'a familiarisatu acolo pe deplinu. Cu inceputulu resbelului, fiinduca Russi'a procede singura, aliant'a celor trei imperati se intielege de sine are sa se prefaca in — nimic'a.

Suntu de insemnatate cele de mai susu, pentruca se publica in organulu ministrului imperial austro-ung. de esterne.

Oficiosu se dice ca scirile despre trecerea rusilor preste Prutu la 28 nu au nici unu temeu. De alta parte se sustine ca s'au facutu tóte aran-giamamente pentru transportarea pâna la Iasi si mai departe spre Dunare.

Unu coresp. din Bucuresci scrie la „P. Ll.“ ca directiunea drumuri-lor de feru romanesca a primitu ordinu (?) din cuartirulu generalu russescu sa faca tóte cele de lipsa spre inlesnirea transportului. Armat'a si guvernul romanesc voru fi in decursulu trecerei rusilor passivi.

Negociările de pace cu serbii se dice ca suntu aprópe de a fi perfecte; nu asiá cele ce se urmează in-tre turci si Muntenegru. Cătu pentru Serbi'a scupcin'a, carea trebuie sa fia dejá intrunita, are sa decida sórtea viitorului spre pace séu spre resbelu.

„Daily Telegraph“ a publicat dilele acestea unu importantu articulu asupr'a atitudinei guvernului românu in evenimentele ce se desfasu-rara in giurulu nostru.

Dupa ce arata motivele cari l'au impinsu la mobilisarea armatei, „Daily Telegraph“ conchide astfelu:

„Nu este dreptu a imputa românilor acite cari suntu consecint'a si-

lita a situatiunei loru geografice si a caracterului nehotarit u al statului loru politicu. Nimicu, spre exemplu, nu este mai nedreptu decâtua acusa-re, atâtua de generalu formulata contr'a loru, ca au inlesnitu trecerea soldatilor russi in modu servilu si violându formalu indatoririle loru cătra Pórtă, pre tempulu ostilitătilor din urma. Mai intâiu ei n'au facutu nimicu mai multu decâtua a facutu chiaru guvernulu austro-ungaru, care a tolerat trecerea a nenumerați voluntari armati, alu căroru caracteru, desti-natiune si scopuri le cunosea fórte bine. Mai in urma, cându erau aprópe se intervină spre a impiedecă trecerea pelerinilor de resbelu russi, — ceea ce s'a facutu in mai multe renduri — cându luara mesuri militare spre a pune capetu acestei violâri fatisie a neutralităției loru, violare care motivă representatiuni amare din partea Portiei, ei se vediura impede-cati in actiunea loru de parerile marilor puteri, ai căroru reprezentanti in Bucuresci, atâtua in parte, cătu si colectivu, consiliara pre guvernul sa se faca a nu vedé cele ce se petreceau in fia ce di, de tema că cererea de a oprí aceste procedări neregulate sa nu determine pre Russi'a la vr'o me-sura care aru face resbelul inevitabile. Séu ca astfelui a fostu casulu si ministeriulu afacerilor streine alu celorulalte puteri, sciu fórte bine la ce sa se astepte in acesta privire. Ce-va mai multu, ministeriulu românul a primitu din partea mai multoru agen-ti ai puterilor garante incunoscintiaria semnificativa ca n'aru fi de locu de dorit u oprí pre Russi'a de a comite gresial'a — ceea ce se facea incuragiandu pre supusii sei sa atace o națiune cu care erá in relatiu de amicitia si de pace — si ca Romani'a aru face mai multu o gresiala decâtua unu bine, déca „aru precipitá lucru-riile in modu prematuru.“

„Kreuzzeitung“ („Gazet'a crucii“) vorbindu despre cris'a ministerială din Bucuresci, aproba modulu cum sa reconstituu cabinetul. Relativu la politic'a esterna, diuariulu germanu conchide astfelu:

„In ori-ce casu, trebuie sa recu-noscemui meritulu ministeriului Bra-tianu, care in decursulu ultimei crise ministeriale a urmatu o politica e-sterna corecta. Pentru acestu motivu densulu are o pétra tare incrustata

cendu cu birj'a te astépta tocmai acum? — „Tocmai pe tocmai“, re-spunse Victoru, adaugendu: „Nu-mi luá in nume de reu frate George, căci nu ti-amu destainuitu inca ból'a cum-plita, de care patimescu. Fără a mai lungí vorb'a 'ti spunu, ca copil'a in cestiu este, care mi-a rapit u de savarsire liniscea inime. Intre patru ochi fia disu: Tu ai gacit... copil'a me astépta tocmai acum la feréstra.“

Pe cându Victoru rostí celu din urma cuventu, eramu ajunsu dejá la capetulu scarei in curte, de unde con-tinuandu a merge spre centrulu ce-tătiei, deodata vedu po amiculu meu cufundatu in privirea unei ferestri. Erá o feréstra, dar' in dosulu fere-strei mai erá ce erá: erá o copila cu surisulu pe guritia. Nu trecuta trei secunde si copil'a disparu cu surisu cu totu.

„Mamu temutu eu, ca ne intar-diemu! Acum „ea“ este silita a se retrage dela feréstra. Ceea ce me mangaie este, ca de séra amu sa-mi petrecu cu „ea.“

Cătu a tienutu preumblarea si pâna sa tréca prandiulu, Victoru nu incetă a vorbí de „ea“ si iér'de „ea.“ Dupa prandiul, Victoru me parasi mer-gendu sa-si implinesca treblele sele; iér' eu obositu preste mesura cum eramu, dela o vreme m'amu pusu la odichna. Unu visu mai dulce nu sciu sa fi avutu in vieti'a mea, unu visu, in care m'amu crediutu radicatu in

regiunile unei fericiri nemarginite. Cându m'amu trezitu, cugetulu celu dintâiu a fostu: „Ach! Cine scie, nu cum-va visulu meu are sa devina rea-litate. . . .

* * *

„De colea putemu vedé mai bine, ce se petrece in sala,“ 'mi siopti Victoru la ureche, invitandu-me a-i urmá intr'unu unghiu alu salei. Inaintea nôstra siruri lungi de matróne, copile si copilitie representandu o imposanta cununa impletita din margaritare si flori, cari de cari mai alese. Erá o privelisce in adeveru fermecatóre. „Bine, frate Victoru, tóte suntu române?“ — „Tóte, afara de dóue trei, cari si ele suntu parte romanisate parte aspira“ . . . , respu-se Victoru in tonul seu glumetiu.

„Napucasemu sa admiru fia-care flóre in deosebi, cându eata incepe „productiunea musicala.“ Pieșele in numeru de cinci, si adeca: „Nu me uită,“ romantia de N. Constantinescu, 2. Fantasie din opera „Semiramis“ de „Henri Herz, 3. Visurile de I. Ver'a,“ 4. „Pappuri nationali“ de Candella si 5. „Umu adio“ de G. Scheletti, — s'au esecutatu cu o gingasia si desteritate, de care impreuna cu mine in-tregu publiculu a remasu incantat. In deosebi pieșele de sub 2, 3 si 5 au produsu o adenza impressiune, ese-cutarea loru fiindu incredintiata unor copile, a căroru primire dragalasie singura aru fi fostu de ajunsu spre a

in scandura, la mai multe decâtua la un'a din puteri.

Colectiune
de materii, relative la matrimoniu si di-vortiu in biserică gr. or.

(Urmare)
Muierea de-si va bate barbatulu se desparte.

Capu 220. Muierea de-si va pune cu indrasnire mânila asupr'a barbatu-lui, adeca sa-lu bata, séu de-lu va scârbi si ea sa fia grea, se omóra copilul in pântecelie ei sa pierda barbatulu nadejdea copilului, atunci se desparte barbatulu si ea alta muiere (Leon si Constantinu) (aci numai no-vel'a 31 a lui Leo filos. si pote intielege „si mulier mariti odio abortat“. Si nov. Iust. 22. C. 15, 52 si C. 16 §. 1.)

Barbatulu de va fi furu, se desparte mu-ierea de densulu.

Capu 221. De va fi viéti'a barbatului seu telharésca, adeca sa fure si sa prade si sa pierda, séu sa sape morminte sa iá haine, si de se va vedé, atunci muierea sa se desparta (acei imperati). Acést'a se aplică dupa legile imperatesci si la muiere, că la barbatu, de se voru dovedi cu mar-turii adevărate, ca au furat séu ale bisericilor séu ale mormintelor séu bucatele ómenilor, atunci sa se desparta.

Capu 222. Deslégă-se adeca desparte-se nunt'a cându se va face robu barbatulu séu muierea si preste 3 ani nu se va audí nimic'a ca este viu séu viua (Armenopolu).

Capu 223. Poruncesce intocmi-re legei in cartea botit. 8. cap. 12, ca muierea carea se va spurca de sil-nici séu de pradatori cari o voru robí si apoi va scapá séu se va slobozí si va vení la barbatu, sa nu se certe si sa nu o gonésca, pentruca fára de voi'a ei au facutu aceea din sila, si sa nu se desparta ci sa-i erte; si le-gea bisericiei poruncesce, ca muierea care se va spurca cu de a sil'a de pagâni, aceea n'are nici unu canonu (din pravil'a deobsce).

Barbatulu, ce-si va goní muierea si o voru spurca altii, acel'a sa nu se des-partă.

Capu 224. Barbatulu, de-si va

duce inimile in grea ispita. Aplausele bine meritate pareau a durá in nesfer-situ.

Dupa concertu a urmatu o pauza ce-va cam lunga, pe semne... in-adinsu destinata spre a dá junilor prileju a se intalni fia-care cu aléas'a inime... ah! si sa fi vediutu zim-betulu doiosu, cu care copilele intem-pinau blandele siopte.

Aceste siopte pareau a fi de pre-ludiu tainicu la „valsul,“ care incepuse acum, punendu pareche de pa-reche intr'o miscare gratiósă si aducendu inimile inferbentate in mai de aprópe atingere. Intr'aceea Victoru me parasi, sburandu in b... reginei sele că si cându s'aru fi temutu, nu cum-va sa i-o rapésca fetu frumosu din poveste. Eu unulu, care pâna ací amu statu locului impacandu-me de-ocamdata cu studiulu pasivu asupr'a ochilor mai alesu negri, dela o vreme m'amu crediutu indemnătua luá parte activa la dantiu. Orelle treceau mai grabinic că altadata minutele si astu-feliu in curendu me pomenescu, ca cea dintâiu „Romana“ s'a ispravitu.

Dupa parerea mea, tempulu erá acum tocmai potrivit u pentru a in-treprinde o mica escursiune printre angerasii ce s'au fostu retrasu pe de marginea salei. Victoru consumă si pornindu impreuna bratiu de bratiu, amu inceputu prin a ne desmerdá pri-virile in farmeculu stelutielor ce lu-ciau din fetiele vesele ale copilelor.

Unu visu in fatia realităției.*)

(Fine.)

Sosindu la gar'a Sabiuilui, nici ca apucase mu sa atingu piciorulu de pa-mantu, cându deodata me trezescu cuprinsu de dóue bratii puternice. Erá Victoru, care me intempină cu o bucurie nespresa... Esindu din gara bratiu de bratiu, ne-amu aruncat uintr'o birje si amu pornit u impreuna spre cuartirulu amicului meu, unde mi-amu metamorfosatu mai intâiu toalet'a, apoi luandu fia-care căte unu ciubucu, ne-amu pusu pe otomana, glumindu si povestindu unulu altui a „patianiile“ dela cea din urma intal-nire incóce.

Vre-o dóue óre vomu fi petre-cutu astfelui, cându Victoru sare re-pede in piciore declarandu ca e tem-pulu sa mergem la preumblare.

„Cu placere, frate Victoru, in se-pentruca asiá grabnicu? O óra in-tréga mai este pâna sa prandim.“ Victoru trasari putinu că si cându vorbele mele i-aru fi conturbat uconceptulu; apoi punendu mân'a pe pa-laria, 'mi dise cu óre-care impacientia: „Gata esti... bastonulu teu e colea lângă dulapu... manusile le poti im-bracá esindu pe strada. Trebuie sa pornim la momentu, altcum ajun-gem pră tardiu!“ — „Prea tardiu?... Nu cum-va copil'a ce ai salutat u-

*) Vedi si nr. 11.

goni muierea afara de cas'a lui, si ea nu va avea ce face si unde va mancă, de aceea va vrea sa mărgă la vre-o ruda a ei, său la altu credincios cu-noscut prietinu, iéra pre cale se voru nescari facatori de reu, si o voru fi spurcatu cu deasil'a, pentru acést'a muierea nu se osandesc, nici se canonesc nici se desparte de barbatulu ei, pentru ca barbatulu pórta vin'a... (Zonar'a).

Capu 225. Desparte-se barbatulu de muiere si muierea de barbatu, de va fi unulu său altulu misielu său gubavu. De va avea muierea acea bólă si se va desparti, atunci barbatulu este datoriu a purtă de grigia de hran'a victiei ei pâna la mórtea ei. (Leon si Constantiniu) (Leo si Constantini vorbescu de bólă leprósă).

Capu 226. Cându va primi nescine copilulu seu dela St. botezu, adeca 'lu va botediá, atunci se desparte de muiere'si, căci o au facutu pe ea sora sufletésca (Mateiu), (ase-menea in Kormtschaja Knig'a).

Capu 227. De va face cine-va fecioru de sufletu pe ginere-seu atunci se desparte ginerele de fie-sea pen-truca o au facutu sora sufletésca. (Mateiu).

Capu 228. Muierea carea va luá barbatu, si se va aflá fără de lege, atunci póté sa se lase de densulu si sa iá altu barbatu, asis'erea si barbatulu pe muiere (Mateiu).

Capu 229. A 4-a insurare se desparte fără nici o socotela, pentru ca e afara de lege (dunned, dascali).

Capu 230. Nunt'a celor ce nu suntu de versta, acei'a fără nici o socotela sa se desparta; neverstnicu este barbatulu ce nu au ajunsu 14 si ne-vast'a ce nu au ajunsu 12 ani (Pust-nicului) (adi decidiu in privint'a verstei legile statului la mire 22 la mi-reşa 16 ani, vedi Siagun'a Pastoralu din 1872 §. 57 si Comp. dr. can. §. 106 si 114 p. 3, dupa cari se despartu minorenii numai pâna cându voru vení la versta).

Capu 231. Barbatulu de se va aflá (mpreuna) cu muierea lui afara de fire, acel'a sa se desparta si asiá si muierea de elu, acelu barbatu pre-to tu sa nu se faca, si dupa despartire sa nu se cuminece 15 ani. Pravil'a vechia (Pustniculu si Georgiu Solu-neanu).

Capu 232. Dupa can. 72 sinod. barbatulu său muierea dreptucredin-

Esti multiamitu cu resultatulu escursiunei? — me intrebă Victoru. — „Resultatulu... resultatulu mi se pare asemenea unui visu neispravitu... i-am respunsu, adaugendu apoi: „este preste putintia a me hotărí aici, unde tóte suntu un'a că un'a, unde tóte suntu“.... — „Bine, bine, frate George, dar' cum stau actiile cu copilele ochesie? Precum se vede, ele mai cu séma ti-au incurcatu mintile, incât acum esti in pri-mejdie cu alegerea. Te-ai cam inferbentat... recoresc-te putieni la inima si sum siguru, ca n'are sa tréca multu si tu ai sa afli un'a ochesie mai pre susu de tóte ochesile de sub-sóre. La revedere!“ Dicendu aceste, Victoru me parasi de nou, bagu séma atrasu fără indurare de magnetulu ce zarisemu odinióra in feréstra.

Victoru a avutu dreptu; căci n'a treacutu multu si visulu meu incepù a se prefare in realitate. Sórtea a voit, că o copila ochesie mai pre susu de tóte... (cum dice Victoru) sa-mi robésca inim'a pentru totu-déun'a. Pre la trei óre din nótpe cându s'a terminatu petrecerea, m'am despartit u de „ea“ cu o stringere de mâna si... pentru ce sa tagaduescu: astadi, cându scriu aceste renduri, visulu ce amu-visatu pe otomana, este aprópe a se realisá.

Caletoriulu misteriosu.

ciosi, de voru luá eretici, sa se desparta, déca ereticulu nu se va face dreptucredinciosu.

Capu 233. De va avea cine-va muiere carea se indracesce sa astepte 3 ani, si déca nici atunci nu se va tamaduí de patima sa o lase. De va avea barbatulu acést'a bólă, atunci muierea sa astepte 5 ani. Pâna la acestu tempu se ingrijésca unulu de tamaduirea celui-laltu.

Iér' de se va fi intemplatu acea bólă la muiere său la barbatu inainte de nunta, atunci de grabu sa se desparta. (Nov. lui Leo filos. 111 si 112).

Patim'a său lovitur'a ce lovesce pre omu si cade josu de se bate său se tavalesce si-i mergu spumele.

Capu 234. De va fi avutu barbatulu său femei'a acea patima inainte de casatoria si se va marturisi de martorii credinciosi, atunci degrabu sa se desparta. Iér' de va fi venit u patim'a dupa casatoria, sa nu se desparta.

Capu 235. Cându barbatulu se va duce dela muierea sea si va siedea in altu locu si acolo va tiené concubina, atunci muierea sea trebue sa-lu astepte 3 ani, că sa se intórca, si elu este sa se intórca si sa-si lase concubin'a, iér' muierea sea sa nu se marite dupa altulu, pâna i va fi barbatulu viu.

Inse acést'a asiá s'au observat u dupa judecat'a soborului din an. 7062 sub patriarch. Dionisie: cându barbatulu se duce la altu locu si zabovesce 5 ani dela cas'a lui, si nu-si va aduce aminte nimic'a de muierea lui, său nu-i va tramite de chieluiela hran'a ei, ci o va lasá de totu fără nici unu ajutoriu, o atare casatoria sa se desparta.

Capu 236. Canonulu St. Vasiliu 31. dice muierea, alu cărei barbatu se va duce afara, in alta cetate, său orasiusu sătu, sa faca cale său la óste si se va face peritu, si nu se va mai audí de densulu, si ea nu va a-stepta, sa auda adeveriri de marturii credinciose despre vieti'a său mórtea lui, si va vrea sa iá altu barbatu, sa se judece că o curva.

Insa de se va intemplá sa cale-tóresca nescine, său se va duce la óste, si nu se va audí de densulu ca traiesce, iéra muierea se va maritá, apoi elu se va intórce acasa, atunci de va vrea elu, o va desparti de acelu barbatu si o va luá iérasi, si nici barbatulu ce o au fostu luátu nu se pedepsesc, déca nu au sciutu ca barbatulu reintorsu traiesce si este viu. Iér' déca muierea nu va vrea a luá pe barbatulu celu dintâi, ci pre alu doilea, sa nu se ingaduie, ci sa se desparta de acést'a si fără voi'a ei. (can. 14. sin. 6).

Barbatulu ce se va duce intr'o caletoria, său la óste, si nu va vení multu tempu, muierea sa-lu astepte; iér' déca va audí ea ca elu au muriti, atunci sa nu ea altu barbatu, pâna ce nu se voru aflá marturii credinciose sa marturisescu cu juramentu pe St'a Evangelie, cum sciu de mórtea lui (Armenopulu).

Pentru cei robiti poruncesc no-vel'a lui Leo inteleptulu, că sa nu se invinuiésca muierea, cându ia altu barbatu, déca barbatulu ei se afla in robie; insa de se va reintórce acest'a din robie sa se desparta muierea de acelu barbatu si sa iá pe altulu.

Capu 237. Ací se oprescu cu-nunii duple, cari adi cadu sub pedéps'a legilor statului.

In p. 11 se dice: tóte legile im-peratesci dau voia muierei sa-si iá alu doilea barbatu, cându va remanea fără barbatu; déca se va aflá insa ca i s'au robiti barbatulu, atunci sa-lu astepte 5 ani, numerandu dela tem-pulu, cându s'au robiti, iéra de i se va fi dusu barbatulu la óste, atunci sa-lu astepte 4 ani, cum erá mai de multu; iér' acum sa astepte 10 ani.

p. 12. Iustinianu au otaritu, ca

femei'a, cătu de multu va asteptá, nu-mai atunci se va potea maritá alu doilea, cându se va adeverí mórtea barbatului.

p. 13. Mórtea barbatului se arata prin veste. Iér' de va fi locul nu de parte, atunci trebuie nescine se adeverésca, cum l'au vediutu cu ochii mortu.

p. 14. Si numai un'a marturia póté aretă cum l'au vediutu cu ochii mortu. Marturi'a sa fia destoinica a-i crede.

Capu 238. Cine se va impreuná cu sócra-sea inainte de nunta, i se opresce nunt'a, iér' dupa nunta de se va intemplá, se va canoní. (Mateiu).

Capu 239. O muiere, ce dà vina la despartienia, nu póté sa se marite dupa barbatulu despartitú.

Capu 240. Despre curvie.

Cine 'si va lepadá muierea sea fără cuventu de vina, nu póté luá pe alt'a, ci se pedepsesce (can. 48 apost.)

Care se va vedí, ca au umblatu cu o muiere straina, acel'a pe acést'a nu o va puté luá in nunta, nici dupa mórtea muierei sale legiuite (Mateiu).

Mai insemnu aici despartirile lo-godnicilor capu 178 alu pravilei, care suna:

De côte vini se despartiescu cei ce se logodescu:

1. De va fi fostu o logodna care nu-i pre tocmeá si cum nu s'au ca-diutu, adeca sa fia fostu copii mici.

2. De se va aflá ingrecata de barbatu strainu.

3. De se va aflá ca este de alta credintia, său pagână său ereticu, barbatulu ori femei'a.

4. Mai marele locului adeca Domnulu său altu deregatoriu, de va sili pre parintii barbatului său ai femeei si i va necají, iéra ei nu voru vrea, ci voru face logodna de sila; acel'a cându voru aflá vreme sa se deslege.

5. De se va face calugaru unulu dintre amendoi.

6. Deslégă-se logodn'a si cându barbatulu său muierea se va biruí de draculu. De se va intemplá acést'a inainte de logodna său in aceeasi di, de locu sa se desparta; iér' de se va intemplá dupa aceea, atunci sa astepte barbatulu 3 ani iér' muierea pe barbatu 5 ani. (Leo filos.) (V. C. dr. can. Siagun'a §. 81.)

(Va urmá.)

Corespondint'a.

Sibiu 14/26 Febr. 1877.

Sinodulu parochialu din Sibiu, cetate.

In conformitate cu dispositiunile statutului organicu, care cere că la inceputulu fia-cărui anu, in decursulu lunei lui Ianuariu sa se tienă sinodele parochiale pentru regularea afacerilor bisericesci si scolare din resp. parochii, s'a anunțiatu si in parochia din Sibiu, cetate, tienerea sinodului parochialu in templu otaritú. Dar' abia in 6/18 Februarie s'a intrunitu sinodulu in o siedintia, — insa atâtul de reu cercetata, incât nu se putu aduce nici unu conclusu. Membrii adunati s'au vediutu deci nevoiti a se margini simplu pe lângă primirea raportului parochului localu despre sta-reia parochiei in anulu espiratu. Din acelui raportu s'a vediutu atâtul cu privire la numerulu sufletelor, cătu si cu privire la numerulu botezatilor si alu cununilor unu crescamentu imbucuratoriu fatia de anulu trecutu.

Neputendu-se revedé in siedinti'a din 6/18 Febr. socotelile bisericei s'a adus o comisiune de 2 pentru revederea socotelilor si reportare in duminec'a de 13/25 Febr. in care s'a hotarit u a se continua siedinti'a.

In duminec'a de 13/25 Febr. si nodulu a fostu cercetatu ce-va mai bine. Si de asta data insa partea cea

mai mare a inteliginției, care face parte din acesta parochia a escelatu prin absentia sea. Constatâmu cu durea acestu indiferentismu de treble parochiei noastre din Sibiu, cetate, si nu putem sa nu reprobâmu putine-nulu interesu ce-lu dovedescu mem-brii acestei parochii, care aru trebui sa fia de modelu in archidiecesa, pentru afacerile bisericesci si scolare ale ei.

In siedinti'a din 13/25 sinodulu a primiu raportulu comisiunei pen-tru revederea socotelilor. Din acelui raportu se vede ca venitul anualu din interese dupa diferite fundatiuni si din discu se urca pe an. 1876 la 665 fl. 91 cr. iér' spesele la 1176 fl. 78 cr., resultandu insemnatulu deficitu de 510 fl. 88 cr. Fondulu scolaru s'a urcatu in anulu trecutu cu insemnat'a suma de 200 fl. v. a. resul-tata cu deosebire din arangiarea unei petreceri sociale initiate de inteligenția din locu spre acestu scopu. Sum'a totala a fondului scolii paro-chiale din cetate, care de aci inainte va serví si de scola de exercitii met-odice pentru elevii institutului peda-gogicu-teologicu archidiecesanu, se urca acum la 1000 fl. v. a. — Dupa unele rectificări in computulu epitro-pilor bisericei se decide a li se dá absolutoriul dupa rectificarea punctelor respective.

Intrebarea dupa delaturarea deficitului insemnat, care merge cre-scendu din anu in anu, pre cându ve-nitele scadu cu deosebire din caus'a slabiei cercetări a bisericei din partea chiaru a publicului mai alesu, da ansa la o desbatere mai lunga. In urma sinodulu decide a indreptá cătra ve-nerabilulu consistoriu archidiecesanu o rugare, că ven. acesta sa ajutore pre viitoru biserică din cetate cu sum'a anuala de 200 fl. pâna ce ea insasi va ajunge in o stare mai buna asiá că sa nu aiba lipsa de ajutoriu streinu. Totu deodata se decide, ca de óre-ce biserică din cetate se folosesc si de scola pentru elevii institutului archidiecesanu, iér' pe de alta parte tocmai din acestu motivu pre tempulu fericitului metropolit Siagun'a se bucurá de unu venit u-anual de aproape 200 fl. din siatul'a privata a neuitatului barbatu, ve-ne-ri consistoriu sa se róge a pune si pre anii urmatori dupa mórtea metropolitului Andreiu o suma óre-care, că despargubire pentru obiectele intrebui-tate, la dispositiunea bisericei din cetate.

Se cetește apoi rogarea dlui ad-voctu Parteniu Cosm'a, prin care cere a fi membru alu parochiei din ce-tate. Sinodulu primindu cu placere acesta insciintiare, hotarí a insciintiá in scrisu despre resolvarea in sensu afirma-tivu arugărei sele. Iér' cu pri-vire la purtarea socotelilor fondului scolaru, care pâna aci era in adm-inistrarea parochului localu, se otari a lasá si pre anulu viitoru ingri-girea acestui fondu in mânila parochului localu.

Multiamindu in urma sinodulu parochului Z. Boiu, pentru zelulu documentul intru inaintarea afacerilor parochiei din cetate siedinti'a se incheia. β .

Jin'a 10 Fauru 1877.

(+) Astazi petrecutu la loculu de odihna eterna pre unu bravu ve-teranu, barbatu de frunte din sinulu comunei noastre.

Eustatiu Stejariu — „Istratie“ alu jinarilor, fostu granitieru, — iéra dupa desfintiarea acestui insti-tutu patrioticu, acestei columne poternice a statului nostru, — fostu pri-mariu alu comunei noastre a repausat u in Domnulu la 8 Fauru a. c. in estate de 85 de ani.

Pre repausatulu 'lu jelescu cei 3 fii si 3 fiice ale sele, intre cari amintescu aci: pre multu stimatulu si meritatulu barbatu nationalu, dlu

Constantin Stezariu, capitanu c. r. in pensiune, ases. consist. si casariu alu asociatiunei transilvane pentru literatur'a si cultur'a poporului romanu si pre actualulu primariu alu comunei nôstre Aronu Stezariu. De asemenea jelasce pre repausatulu 14 napoti, si 26 stranepot si intréga comun'a nôstra parochiala din Jin'a, alu cărei curatoru a fostu in decursu de mai multi ani.

Numele familiei Stejarestilor, alu cărei trunchiu a fostu repausatulu, este bine cunoscutu si stimatu on: publicu, de acea sum convinsu ca esprumu unu simtimentu generalu de condolenția pronunciandu unu adencu simtitu: „fia-i tierin'a usiora si amintirea binecuvantata repausatului „Istratie Stezariu!“

Varietati.

* * Consistoriulu metropolitanu gr. or. rom. audimu ca se va intruni la siedintia in 17 Martiu a. c.

* * Adunarea generala a institutului de creditu „ALBIN'A“ va ave locu in 17/29 Martiu a. c.

* * Intunecimea in luna de alalta-séra aici nu s'a pututu vedé, fiindu ceriulu imbracatu cu nuori. Suntemu siliti dara a ne multiamí cu raporturi din locuri de acele unde s'a pututu observá.

* * Recrutarea de estu tempu e statorita pentru fostulu scaunu alu Sibiului dela 5—15 Martiu a. c. si a nume pentru cercurile de recrutare: Cisnadi'a si Vurperu pe 5, 6 si 7; pentru cercurile: Cristianu si Rasinari pe 8, 9 si 10; pentru cerculu Salistei pe 12 si 13 si pentru cetatea Sibiu pe 14 si 15 Martiu.

* * Multiumita publica. I-se aduce din partea subsrisului in numele societătiei de lectura „Andrei Siagun'a“ marinimosului domnu Michailu Bonatescu advacatu in Uniadóra, care a binevoitou a contribui cu ocasiunea tie-nerei siedintie publice din 30 Novembre 1876 5 fl. v. a. pentru inflorirea si inmultirea bibliotecii acelei societăti, tramise prin Dlu preotu locale Avramu P. Pecurariu.

Sabiu 16 Februarie 1877.

Pentru comitetulu arangiatoriu: Ioane Nicul'a, pres. com. arang.

* * Turci in Muresiu-Osiorheiu. In 19/2 n. sosira aici in M.-Osiorheiu cu trenulu 4 individi ai deputatiunei studentilor din Pest'a revenita de curendu dela Constantinopole. Se vorbiá in orasii numai de turci, fiindu ei erau imbracati in portu turcescu. Sé'a au fostu concertu in otelulu Transilvani'a, unde au fostu de fatia si mentionatii 4 fosti deputati. Cu ocasiunea acést'a au tienutu dupa nume cunoscutul membru alu deputatiunei Lukáts un'a vorbire din diuariulu caletoriei deputatiunei mai de 1 óra, si intre altele au amintit lustrulu, si vieti'a sociala in Constantinopole; iér' la fine s'a esprimatu: ca nu pôte scî resultatulu caletoriei deputatiunei la Constantinopole, dara speréza in Ddieu si in independentia Ungariei.

In diu'a urmatore s'a datu unu prandiu din partea unui cetalianu si a 3-a di un'a cina din partea altui cetalianu in onórea acestoru óspeti, la cari au participatu 40—50 persône, cetatieni de frunte intre cari si siefulu magistratului.

Altintrenea amu auditu din gurile unor'a din intelligent'a magiara atâtua in diu'a sosirei, cătu si in dilele urmatore, ca aru fi bine se inceteze cu comediiile acestea, cari au trecutu in exageratiune.

Se vorbesce ca de aici voru caletori in secuime spre Udvarhely.

* * (Iubileul artei tipografice.) In Anglia se va serbá in decursulu acestui anu intr'unu modu grandiosu iubileul de 400 ani dela introducerea artei tipografice in Anglia. Spre acestu sfersitu s'a constituitu unu comitetu din barbatii de fôrte mare influintia, care si-a tienutu siedint'a in camer'a Ierusalimului dela capel'a din Westminster sub presidiulu dechantului Dr. Stanley, pentru a stabili program'a serbarei. Intre cei de fatia se aflara mai multe celebritati de sciintia. Resolutionile comitetului releva enormele avantagie ce le-a oferit omenei art'a tipografica si declaru ca introducerea acestei in Anglia prin William Caxton e unu evenimentu de insemnata natiunale ce merita o serbare publica. S'a esprimitu si parerea, ca cea mai acomodata serbatore aru fi o espositiune a opurilor lui Caxton si a altor anticitati din art'a tipografie.

* * (Unu choristu ajunsu in sclavia). Sub directiunea lui Strampfer 'si incepuse la teatrulu germanu din Budapest'a F. Rafael carier'a sea ca choristu. Tenerulu barbatu dotatu dela natura cu voce buna parasì inainte de ast'a cu unu anu si jumetate teatrulu din Budapest'a si fu ingagiato in Rostok, apoi in Lipsia, Colonia si mai pre urma in Arnheim in Oland'a ca cantaretu la opera. In Arnheim facu cunoscintia cu unu capitanu din Batavi'a (India), care ancorase cu corabi'a sea propria intr'unu portu olandesu. Acestu capitanu i descrise relatiunile de arta din Batavi'a in lumina cea mai frumosa si i povestí ca densulu sta acolo in fruntea unei societăti de cantari si Rafael si-aru gasi uuu bunu norocu ca cantaretu, déca lu va urmá in Batavi'a. Juncle incantatu de stralucitele perspective se decise a urmá pre protectorulu seu in Batavi'a. Capitanulu grabindu cu caletori'a pleca cătra Batavi'a in Augustu a. tr. si Rafael nu avu nice atâtua tempu cătu se dea de scire mu-mei sale. De atunci nu s'a mai auditu nimicu despre choristulu Rafael. De vre-o 8 dile sosi o epistola datata din Rotterdam dela Rafael, in care acesta 'si povestesce sörtea ce a suferit dela diu'a plecărei. Pre corabia Rafael se bucurá nu numai de viptu gratuitu si de tóte comoditatile ci si de o purtare preventore din partea capitanului. Ajungendu dupa o caleatoria anevoioasa de mai multe luni in Batavi'a Rafael fu condusu in cas'a capitanului. Acesta 'si schimbă din acestu momentu portarea fôrte tare. In locu de a cooperá ca solicatu in societatea de cantari ce nu existá Rafael fu imbracatu intr'o livreaua desebita si trebuiá sa curatie ca sclavu vestimente si papucii capitanului si ai metressei sale si sa-i servésca lui si numerosilor lui óspeti dupa datin'a de acolo cu genunchii „plecati“ cafea si alte beuturi, pentru care servitiu primea daruri dela óspeti. Fiindu tratatu cu asprime si standu sub pri-veghiarea altoru servitoru se lasà linisitul in mân'a sortiei, pâna ce i succese dupa 24 dile de sclavia a fugi din cas'a capitanului. Rafael se grabi nöptea la tiermure, fu primitu pre o corabia ce mergea la Oland'a si a sositu de vr'o 14 dile in Rotterdam, unde pe locu fu ingagiato la opera germana de acolo.

* * (Recolt'a vinului in Francia.) Dupa „Siecle“ viile din Francia au suferit in 1876 multu prin frigulu din Maiu si prin pustiurile phyloxerei vastatrix. Din datele ministeriului de comerciu se constata ca recolt'a vinului din anulu trecutu a fostu numai 43 milioane hectolitre, pre cându in anulu 1875 s'a dobândit 83 milioane hectolitre. Perdere e dura 40 milioane hectolitre seu aprópe 50 percente. Se dice ca din cele 2,300,000 hectare pamantu sadit u vii phylo-

xera vastatrix a cutrieratu 500,000 hectare.

Burs'a de Vien'a.

Din 16/28 Februarie 1877.

Metalicelo 5%	62 35
Imprumutulu nationalu 5% (Argintul)	67 35
Imprumutulu de statu din 1860	108 50
Actiuni de banca	831 —
Actiuni de creditu	149 70
London	124 —
Obligatiuni de desdaunare Unguresci	74 —
" " Temisoaren	71 75
" " Ardeleanesci	71 75
" " Croato-slavone	—
Argintul	113 50
Galbiniu	5 88
Napoleonu d'auru (poli)	9 91 1/2
Valut'a noua imperiale germana	60 90

Concursu.

Pentru deplinirea parochiei gr. or. vacante din comun'a Topletiu si filia Bers'a, protopresbiteratulu Mehadii, cu terminu pâna la 13. Martie a. c. cal. vechiu, in carea diu se va tineea si alegerea.

Emolumentele suntu: un'a sessiune de 34 jugere impartita in 37 parcele, in locu de stola si biru, unu salariu contractualu de 160 fl. v. a. si cuartiru liberu.

Recursele instruite conformu stat. org. si normelor consistoriali, au a se adresá comitetului parochialu din Topletiu, ca Administratorele protopresbiteralu din Mehadi'a, éra cele ce voru incurge dupa espirarea terminiului nu se voru considerá.

Topletiu in 2 Fauru 1877.

Comitetulu parochialu in contielegerea cu Adm. protopresbiter.

2—3 D Ioane Stefanovicu.

Nr. 36/1877.

Concursu.

Pentru ocuparea vacantei parochii de clas'a a III. Cincusioru ppresbiteratulu Nocrichiu—Circumare, cu care suntu impreunate emolumintele urmatore:

Folosirea portiunei canonice de 12. jugere, areturna si fenatiu, tacsele stolari statorite de sinodulu ppresbiteralu, precum si câte o di de lucru dela 60 familii.

Suplicile instruite in intielesulu statutului organicu si alu dispositiunilor sinodului archidiecesanu, suntu ase tramite la subsrisului pana la 6. Martiu a. c.

Nocrichiu in 1. Februarie 1877.

In cointielegere cu comitetulu parochialu.

G. Mai eru.
(3—3) adm. ppescu.

Nr. 6/1877.

Concursu.

Pentru ocuparea parochiei vacante greco-resaritene de class'a a III-ea a Corodu-Sanmartonului protopresbiteratulu Tarnavei superiore, cu care suntu impreunate urmatorele emoluminte:

1. Folosirea portiunei canonice de 3 jugere aratura, fenatiu si vie.

2. Folosirea pamenturilor ce se voru compará cu 200 fl. v. a. ca portiune canonica pentru subsistint'a a preotului.

3. Dela 35 de familii câte ur'a feldera de cucuruzu sfarmitu.

4. 35 de dile de lucru dela cei cu vite câte un'a di de lucru cu caru seu plugu, dela cei cu palm'a câte 1-a,

5. Stola usuata.

6. Cuartiru naturalu si gradina de legumi.

Doritorii de a ocupá acesta parochia, sè-si asterna petitiunile loru

intrunite in sensulu „statutului organicu“ pana in 10 Martiu 1877 la subsemnatulu.

Alm'a, 1 Fauru, 1877
in contielegere cu comitetulu parochialu.
Ioanu Almasianu m. p.
Protopresbiteru.

Nr. 56.

EDICTU.

Ioanu Nistoru Radutioiu din Sohodolu, cerculu Branului, comitatulu Fagarasiului, carele din 12 Octobre 1873, au parasit u necreditintia pre legiuít'a sea socia Elisaft'a nascuta George Puchin, totu din Sohodolu, emigrându in România, fără a se scînici pâna astazi locul ubicatiunei lui, se cîtează prin acésta, că in terminu de unu anu sa se presenteze la scaunulu protopresbiterale caci la din contra procesulu divortialu incaminatu de soci'a lui se va pertracta si decide si in absentia lui.

Brasovu 22 Ianuariu 1877.

Oficiul ppribiteralu gr. or. alu tractului Branului, că foru (3—3) matrimonialu.

Nr. 51.

Edictu.

Maria Petru Frigariu din Brasovu, care de 4. anii de dile a parasit u necreditintia pe legiuítulu ei barbatu Ioanu George Gamulea, totu din Brasovu, nescindu-se neci pâna astazi locul ubicatiunei ei se cîtează prin acésta că in terminu de unu anu sa se presenteze la scaunulu protopresbiterale mai josu subscrisu, caci la din contra procesulu divortialu incaminatu de barbatu ei se va pertracta si decide si in absentia ei.

Brasovu, 15 Ianuariu 1877.

Scaunulu protopresbiteralul alu tractului I, alu Brasovului că foru matrimonialu.

Iositu Baracu,

prot.

Nr. 539 Epitr.

Licitatiune.

In 25 Martiu st. n. a. c. se va esarendá prin licitatiune publica la cas'a parochiale gr. or. din Turd'a, fenatiu numit „Lobodasiu“, asiediatu pre hotarulu Turdei sub Nr. top. 5546 a), b), in marime de 106 jugeri si 212 stangini patrati, pre 3 ani de dile la celu ce va dă mai multu. Pretiulu de esclamare e 300 fl. si din acesta 10% vadiu. Oferte in scrisu sigilate se primescu numai pâna la deschiderea licitatiunei. Condițiile esarendarei mai de aproape se voru puté vedé la cas'a parochiala gr. or. din Turd'a, séu in cancelaria archidiecesana din Sabiu.

Sabiu, 12/24 Fauru 1877.

Consistoriulu archidiecesanu greco-orientalul.

Anunciu.

In comun'a Vestemu, departare de 1 1/2 mile de Sibiu spre Turnu-ro-siu si Brasovu, drumulu principalu alu tierei, se afla de vendiare, din mâna libera, o casa de materialu solidu cu boltă, mai departe cu dôue pîvnitie boltite, fantâna in curte, siura cu dôue grăjduri de zidu, gradina de legumi, si de pomi, la strad'a mare; viia si unu locu de viia, 3 jug. de pamentu aratoriu, 4 jug. de livedi, tóte de clas'a I, in apropierea satului, celu multu departare de 300 pasi. A se face întrebare la dlu proprietariu alu realitătilor si totu odata comerciantu, Georgiu Deacu, in Vestemu Nr. casei 151.

1—3